

[Bach.]

der skal en forenkling til, og det, erhvervene beder om, er at blive lettet og befriet for en del af eller helst alt det hoveriarbejde, der er os pålagt.

Fremskridtspartiet kan gå ind for det, når og hvis den sidste sætning i punkt 4 formuleres således:

„Staten refunderer efter indbrud de stjålne varers fulde afgiftsværdi.“

Med hensyn til punkt 5 er vi mildt sagt skeptiske. Vi ved erfaringsmæssigt, at leverandører og fabrikanter i dag sidder inde med så stor en ekspertise og viden, at konsulentbistand er en overflødig, skatteyderbetalt ordning. Hvis erhvervene ønsker en konsulentbistand, må de selv betale. Det skal være helt klart fra vores side.

Det sidste punkt, punkt 6, er næsten på linje med fremskridtsideerne, og vi håber og tror, at det må være alle partiers opgave at gå ind for det konservative forslag. Jeg tror nemlig, at befolkningen ønsker at bevare de mindre virksomheder. Da skatteministeren sagde til vor politiske ordfører i formiddags, hr. Svend Andersen (Rosk. a.), at han tvivlede på ordene, så vil jeg slutte med at sige: tro mig! Det er derfor, jeg er her.

Ingomar Petersen (RV):

Det konservative folkeparti skal da ikke have utak for, at de har rørt ved nogle væsentlige problemer vedrørende de mindre virksomheder. Men den måde, man har fremsat et forslag til folketingsbeslutning på her, undrer mig egentlig lidt. Jeg tror, der er 14 forskellige forslag, som ligger inden for i hvert tilfælde 6-7 forskellige udvalgsområder, og hvordan det skulle lykkes at få noget konkret ud af sådan et forslag til folketingsbeslutning, kan jeg egentlig ikke rigtig forestille mig.

Det er så vigtigt et område, at jeg hellere havde set, at man virkelig havde rejst en forespørgselsdebat om problemerne for de mindre virksomheder her i folketetinget. Så havde vi virkelig tilbunds gående haft mulighed for at få det drøftet. Nu har vi 5 minutter her på talerstolen til så vigtigt et emne. Jeg vil takke handelsministeren for, at han også har opfattet det som noget meget væsentligt og som bilag her har lagt en udmærket og udførlig skriftlig redegørelse.

Det viser i hvert tilfælde, at også regeringen tager disse problemer alvorligt.

Intentionerne som helhed i forslaget er naturligvis meget positive, men man kunne nok have ønsket sig en større konkretisering, for det har jo altid været en erfaring her, at jo mere konkret et forslag er, des større sandsynlighed er der for, at det bliver gennemført i folketetinget.

Jeg har nogle bemærkninger til de enkelte forslag.

Om punkt 1, dagpengeloven, er der ingen tvivl om, at de fleste selvstændige vil stille sig meget forstående over for forslaget om, at staten betaler en del af den præmie, som de mindre virksomheder må indbetale for derved at frigøre sig for forpligtelserne under de første 5 ugers sygdom.

Dér er virkelig problemer. Der er problemer for en mindre virksomhed, som har personale, der bliver syge, og som de må undvære i lang tid. Jeg vil sige, at ikke mindst problemet med idrætsskaderne er et problem, og jeg vil godt stille det spørgsmål op, om det egentlig ikke var rimeligt, at det for de mennesker, som kom ud for en idrætsskade, ikke var arbejdsgiveren, som skulle hænge på det og betale, men at det var det offentlige. Jeg tror, vi også kunne gøre idrætspolitikken herhjemme en tjeneste ved at få det problem drøftet.

Med hensyn til spørgsmålet om ægtefællers beskatning finder vi også fra radikal side dette forslag yderst relevant. Der er jo sket en hel del lempelser i de senere år, men reglen går jo i øjeblikket ud på, at man maksimalt kan overføre en fjerdedel af en virksomheds overskud til hustruen, uanset om hun f. eks. arbejder hele dagen med et så kvalificeret arbejde, at man, hvis man havde en fremmed arbejdskraft, skulle betale hende en væsentlig højere løn. Der er behov for en yderligere ændring af hustruens skattemæssige stilling, og vi synes fra radikal side bestemt ikke, at man er nået frem til de vises sten med hensyn til 25 pct., henholdsvis 30.000 kr.s grænsen, selv om de 30.000 kr. bliver indeksreguleret.

Med hensyn til betalingen af moms, ATP, kildeskat osv. vil jeg meget fraråde, at man når frem til at give en eller anden engangskompensation til de mindre virksomheder. For kommer man først ind på dette, skal jeg